

*Preek van 14 mei 2017, Doopdienst,
gehouden in De Morgenster in Papendrecht
door Piet van Die*

BRIEF AAN DE DOPELINGEN

God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. (Genesis 1,27)

Lieve Lola, Hanna en Ilja,

Dit is een brief voor jou. Ik hoop dat je, tegen de tijd dat je hem leest, nog weet wat een brief is. Ook op dit moment schrijven mensen nauwelijks meer brieven. Maar dit is de beste manier om je, over de tijd heen, te bereiken.

Je zult me waarschijnlijk niet kennen. Ik ben de dominee die jou gedoopt heeft. Ik hoop dat je deze brief als je later groot bent, zelf een keer kunt lezen. Daarom stuur ik hem door de tijd heen naar je toe.

Ik schrijf deze brief namens alle mensen die er bij waren toen je gedoopt werd. Je papa en mama, je familie, de vrienden van papa en mama en de mensen van De Morgenster, de kerk waar je op 14 mei 2017 gedoopt bent. We vierden die dag dat ook jij een kindje van God bent.

We lazen die dag, zoals we dat altijd in de kerk doen, een stukje uit de Bijbel. Het was die dag een bekend stuk. Het gaat over hoe de wereld ooit begon. Over hoe God de aarde maakte en de zon en de sterren. De planten, de dieren, de wolken en de wind. En over hoe God tenslotte de mensen maakte. Met alles wat hij gemaakt had was God blij. Hij zag dat het tof was. Misschien ken je het woord 'tof' niet, of nog niet. Het betekent 'goed'. 'Tof' is het woord dat staat in de oorspronkelijke taal van de Bijbel, het Hebreeuws. God vond alles wat hij gemaakt had 'tof'. Maar de mensen die hij maakte vond hij wel héél erg tof. Weet je waarom? Omdat hij zichzelf een beetje terug kon zien in de mensen. En dat maakte God blij. Misschien wel omdat hij zelf dan een beetje minder alleen was.

Maar het belangrijkste was: de mens was het grootste wonder dat Hij had gemaakt.

En zo hebben wij ook jullie verwelkomd in de wereld en in de kerk: als een wonder. Want met elk kindje dat geboren wordt, lijkt het alsof de wereld steeds opnieuw begint. Het wonder is nog net als toen. Want waar kom je vandaan? Ja, natuurlijk uit de buik van je moeder. En daar ontstond je omdat papa en mama veel van elkaar houden. Maar toch was het wonder nóg groter dan dat. We hadden het gevoel: dit kindje komt uit een wereld die onze macht te boven gaat. In de kerk zeggen we dan: 'Dit kindje komt bij God vandaan.'

Daarom zagen wij in jou een spiegel van God. Zoals alle mensen spiegels van God mogen zijn. Een spiegel waarin God zichzelf kan zien. Maar het belangrijkste is niet dat God *zichzelf* kan zien in jou. Het belangrijkste voor God is dat mensen in *elkaar* iets zien van Hem.

Maar dat is soms best moeilijk. Want we leven in een vaak harde wereld. Het is niet zo mooi gebleven als toen de wereld begon. Mensen kunnen ziek worden. Er is oorlog. Niet iedereen heeft altijd te eten. Er is kortom veel verdriet. En mensen zijn niet altijd aardig. Daarom: we zijn wel een spiegel van God, maar er komen ook vaak barsten in die spiegel. Ik weet er wel een aantal van mezelf. En misschien komen er bij jou ook wel wat barstjes. Want dat is ook zo eigenaardig: geen mens zonder barstjes of barsten. Op den duur heb je er allemaal last van. Dat maakt het leven niet alleen maar leuk.

Maar ik schrijf je om te laten weten dat toen je gedoopt werd wij in de kerk allemaal in jou een ongeschonden spiegel zagen. Want zo komen mensen in de wereld: gaaf, puur, rein, als onbeschreven bladen. En dat maakt het leven elke keer weer zo hoopvol!

Want ook als er barstjes komen in de spiegel die jij bent, weet dan dat God nog altijd blij is als hij zichzelf in jou kan zien. Dat is misschien wel het allerbelangrijkste in het leven. Want je zult wel merken dat mensen ook graag willen dat je aan *hun* eisen moet voldoen. Ze willen graag in jou terugzien wat ze

zelf belangrijk vinden. Soms maken ouders ook die fout. Dan willen ze hun kinderen maken naar hun beeld. In de wereld gaan mensen vaak zo met elkaar om. Ze verwachten dit van je en dat. Je moet zus en je moet zo. Dat kan weleens het gevoel geven dat je jezelf niet meer kunt zijn.

Maar daarom houden we in de kerk het verhaal levend dat God de mensen schiep als spiegels van zichzelf. Hoe God dan is? We hopen dat je daar al iets van gemerkt hebt. Dat in je ouders al iets werd weerspiegeld van wie God is. En dan heb ik het vooral over liefde. Want we geloven dat God liefde is.

Maar liefde is ongrijpbaar. Liefde is een mysterie, zoals jij ten diepste een mysterie bent. Liefde kun je niet naar je hand zetten. Liefde kun je niet vastpakken. Liefde kun je alleen vasthouden met open handen. Zo houdt God jou vast: met open handen. Hij geeft je de vrijheid, de ruimte. Je mag zijn wie je bent. Er mag uitkomen wat in je diepste aard verborgen ligt.

Ik hoop dat die boodschap in je leven van betekenis zal zijn. Dat je een spiegel van God wilt en zult zijn. Wij, de mensen die erbij waren toen je gedoopt werd, hebben daar alle vertrouwen in. We vierden het wonder van jouw leven. Zoals iemand schreef: In ieder kind wordt God opnieuw geboren.

In de dienst waarin je gedoopt bent, formuleerden alle mensen in gedachten een zegenwens. Mijn zegenwens is een simpele: Lieve Lola, Hanna en Ilja, ik wens je in alle opzichten een heel tof leven.

Een hartelijke groet,

Piet van Die